

ther) sig og foreslog Udvalg nedfat, og dette tilvebragte en fuldstændig Forvirring mellem Forslagsstillerne, der slet ikke vidste, hvorledes de under denne Situation skulde forholde sig, og maatte begynde en indbyrdes Konference om Hensigtsmæssigheden af at vedtage eller ikke vedtage det stillede Forslag om Nedsættelse af Udvalg. Det kostede ikke saa lidt Anstrængelse at faae den ærede Drøftfører for Forslagsstillerne, Rigsdagsmanden for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti), til omsider at bestemme sig, og saa kom den Bestemmelse, at der ikke skulde nedsættes Udvalg. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udsørte da den Bevægelse, i hvilken han er en Mester, nemlig at tage et stillet Forslag tilbage, og der blev intet Udvalg nedfat. Dette er den virkelige historiske Tilgang i denne Sag, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen) maa først bagester være kommen i Tanke om, at den Sag lod sig forklare derved, at man ikke fra Modstandernes, fra Minoritetens Side havde villet indlade sig paa en Realitetsprøvelse, og at man derfor ikke havde sendt Sagen i Udvalg. Svært forekommer det nu mig, at der ogsaa havde været saare liden Glæde ved at gaa til Udvalg. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde udtryffeligt, at et Udvalgs Prøvelse, i hvilket Forslagsstillerne og deres Meningsfæller væsentligt kom til at tage Del, havde ingen Fornøielse for dem. Nu veed jeg dog ikke rettere, end at, skjøndt der udvædes et stærkt Flertalsherredømme i denne Sal, er det dog hidtil i Reglen lykkedes ved Nedsættelsen af Udvalg at faae de forskjellige Ansættelser repræsenterede, og jeg ser ikke, hvad der berettiger ham til at forudsætte, at hvis man her havde nedfat Udvalg, det dog ikke skulde have været muligt for Mindretallets forskellige Afstigninger at blive repræsenterede i et saadant. Men det ærede Medlem sagde noget Mere, som egentlig indeholder Nøglen til denne og mange lignende Situationer; han sagde nemlig: Vi havde i Forveien for vort Bedkommende underkastet Sagen den Drøftelse, som vi ansaa for at være tilstræffeligt. Ja, det er netop Ulykken. Lovforslag indkomme her i Forsamlingen ikke for her at gjøres til Gjenstand for virkelig og alvorlig Prøvelse, men de fremkomme som Resultatet af foregaaende Overveielser i en afluttet Kreds, imod hvilke det er frugteløst her at opstille andre Betragtninger. Det er den store Ulykke, hvorunder vi lide, den, at vi for længe siden ere komne bort fra her i denne Sal at høre en Debat, som virkelig kan faae nogen Indflydelse paa Sagerne endelige Skæbne, men blot modtage Flertalsbud, for hvilke vi have at sige os, og ligeoverfor hvilke vi saa helst sige os med saa megen Taushed som muligt. For os er der fast intet Andet at gjøre end at tie og lade denne Forsamlings Flertal udvæ, saa hensynsløst den vil, sin Magt, og saa se vi med en

vis No paa, at denne Brug af Magten i denne Sal mødes med en tilsvarende Brug af Magten paa et andet Sted. Dette er Grunden til, at vi saa ofte tie, fordi vi føle, at vi ikke ved at tale kunne yde noget væsentligt Bidrag til Sagerne Omdannelse; de komme til os i en færdig og afgjort Skikkelse, de skulle modtages helt eller slet ikke, og man vil ikke tillægge nogen Betydning, hvad der kommer fra vor Side. Derfor syntes vore Beslutninger saa ofte ned til at være Parodier paa Lovgivning, derfor bliver, hvad der træder op med Fordring paa at gjælde for betydningsfulde Beslutninger af denne Forsamling, meget ofte blot og bart Spilsegteri. Det vil blive Tilfældet med denne Lov, dersom den gaar over til det andet Thing, uden her at have fundet nogen indgaaende Prøvelse, og det er ikke mindre Tilfældet med den næste.

Formanden (K r a b b e): Jeg beder det ærede Medlem om i Bedømmelsen af, hvad han skylder Thinget, at tage noget mere Hensyn til, hvad han skylder sig selv. — Jeg skal endvidere sige det ærede Medlem, at han vistnok ikke er berettiget til at forudsætte, naar ærede Medlemmer indbringe et Lovforslag, at det da ikke skulde være i den Hensigt, at det blev underkastet en Behandling og Drøftelse. Men jeg ser Forklaringen af denne efter min Formening uberettigede Paastand i en Misforstaaelse, hvori han vistnok gjorde sig skyldig, af den Talers Ord, han indbegif. Han gjengav ikke disse nysigtig. Imidlertid, til at klare denne Misforstaaelse er Formanden ikke kaldet; det bliver ærede Medlemmers eget Mellemværende; det ærede Medlem vil se, naar Tidenden foreligger trykt, at han gjengav den foregaaende Talers Ord urigtig.

Ville: Det tror jeg ikke.

Formanden (K r a b b e): Jeg skal da gjentage dem. Det ærede Medlem sagde, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen) havde paastaet, at Forslagsstillerne havde underkastet denne Sag den Drøftelse, som de fandt tilstræffeligt; jeg tror, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde, at de havde underkastet denne Sag den Drøftelse, som de kunde. At Forslagsstillerne, der indbringe et Lovforslag, forud undergive det den Drøftelse, som de paa det Stadium kunne, derved opfylde de kun den Pligt, de skyldte sig selv og skyldte Thinget.

Ville: Der er ikke Tale fra mit Standpunkt om en Drøftelse mellem Forslagsstillerne indbyrdes; thi at de selvfølgelig maa underkaste de Lovforslag, som de indbringe i Salen, den Drøftelse, de kunne, følger af sig selv. Men der er kun 12 Forslagsstillere, hvormod Flertallet i denne Sal udgjør et betydeligt større Antal,